

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.20.581/2019/5.

A tanács tagjai:

Böszörményiné dr. Kovács Katalin a tanács elnöke
Vojnitsné dr. Kisfaludy Atala előadó bíró
Dr. Kovács Zsuzsanna bíró

A felperes:

... I. rendű
... II. rendű

A felperesek képviselője:

Dr. Kis Magdolna pártfogó ügyvéd

Az alperes:

Szegedi Ítéltábla (6721 Szeged, Sóhordú u. 5.)

Az alperes képviselője:

Országos Bírósági Hivatal Jogi Képviselési Osztály (1055 Budapest, Szalay u. 16.)

A per tárgya:

Személyiségi jog megsértése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél/felek:

A II. rendű alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.21.037/2018/4/II.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 40.P.22.297/2016/47.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

A meg nem fizetett 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Megállapítja, hogy a felperesek pártfogó ügyvédeként eljáró ... gyvéd felülvizsgálati eljárásban kifejtett tevékenysége ellenében megillető díját az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felülvizsgálat szempontjából releváns tényállás szerint a kiskorú I. rendű felperes sérelmére folytatólagosan elkövetett szexuális erőszak bűntette miatt a Kecskeméti Törvényszék 2015. szeptember 22. napján kelt 11.B.349/2015/9. számú ítéletével megállapította ... vádlott büntetőjogi felelősségét. A vádlott fellebbezése folytán eljáró II. rendű alperes az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A másodfokú eljárás során - az I. rendű felperes édesanyja és egyúttal törvényes képviselője - a II. rendű felperes 2016. január 17. napján a bíróság felhívására írásban úgy nyilatkozott: nem járul hozzá, hogy bármilyen, akár anonimizált formában az ügy nyilvánosságra kerüljön. A II. rendű alperes 2016. február 1. napján sajtóanyagot juttatott el a médiához, melynek összefoglaló anyagában az első és a másodfokú bíróság ítéletének indokolása alapján részletesen taglalta a bűncselekményt és annak összes lényegi körülményét is leírta. Ez alapján 2016. február 2. napján a www.baon.hu portálon "... " címmel cikk jelent meg, mely az I. rendű felperes sérelmére elkövetett bűncselekményt és a bíróság döntését olyan módon ismertette, hogy közölte azokat az adatokat, információkat, amelyek alapján a felperesek az őket ismerő környezet számára beazonosíthatóvá váltak.

Kereseti kérelem és ellenkérelem

- [2] A felperesek módosított keresetükben a magántitok megsértéséhez fűződő személyiségi joguk megsértésének megállapítását és a II. rendű alperes 3.000.000 forint összegű sérelemdíj megfizetésére kötelezését kérték.
- [3] A II. rendű alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Védekezésében a tárgyilagos tudósításra, a sajtó felé fennálló tájékoztatási kötelezettségre hivatkozott és arra, hogy személyiségi jogsértés nem történt.

Az első- és másodfokú bíróság ítélete

- [4] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy a II. rendű alperes megsértette a felperesek magánélete sérthetetlenségéhez és magántitkához fűződő személyiségi jogait a „sajtóanyag” címzésű, 2016. február 2. napján kelt irat nyilvánosságra hozatalával. Ezen túlmenően a II. rendű alperest arra is kötelezte, hogy az I-II. rendű alpereseknek 250.000-250.000 forintot fizessen meg, míg az ezt meghaladóan előterjesztett keresetet elutasította. Határozatát a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2: 42. § (1) és (2) bekezdésére, 2: 43. § b), d) és c) pontjaira, 2: 42. § (2) bekezdésére, 2: 45. § (1) bekezdésére és (2) bekezdésére, a 2: 46. § (1) és (2) bekezdésére alapította.
- [5] A II. rendű alperestől származó sajtóanyag és a sajtócikk tartalma egybevetésének eredményeként azt állapította meg, hogy a hírportál által közölt cikk változtatás nélkül hozta nyilvánosságra a felpereseket érintő büntetőügy tartalmát és arra az álláspontra helyezkedett, hogy a II. rendű alperes magatartása az OBH sajtószabályzat 6. § (4) bekezdésében foglalt jogsérelem nélkül nyilvánosságra hozható adatról történő tájékoztatás elvét sértette. A II. rendű alperes a felperes hozzájárulása hiányában sem volt attól elzárva, hogy a közérdeklődésre számot tartó ügyről tájékoztassa a nyilvánosságot, de annak módját a felperesi tilalomra, illetve a Ptk. 2: 42. § (1) bekezdésére figyelemmel kellett volna megválasztania, az ügy konkrét azonosíthatóságának kizárását érvényre kellett volna juttatni. Az írásban közölt adatok alapján a felperesek beazonosíthatók voltak. A II. rendű alperestől elvárható, hogy a konkrét ügyben meghozott ítéletek tartalmához képest a sajtó

révén széles körű nyilvánosság elé tárt tényállás elemeket az ügyben érintettek személyiségi jogainak figyelembevételével bocsássa rendelkezésre. Megállapította, hogy az I. rendű felperest érintő bűncselekmény magántitok, és ez a II. rendű felperesre is vonatkozik, valamint megállapította a magánélethez fűződő személyiségi jog megsértését is, ugyanakkor álláspontja szerint a felperesek becsülete és jóhírneve nem sérült.

..... és ... tanúvallomását úgy értékelte, hogy a tanúk a cikkben szerepeltetett adatokból, körülményekből következtettek a felperesekre, és ... tanúvallomása alapján megállapította, hogy ugyan a tanú feltételezése szerint a II. rendű felperestől is értesülhettek mások a büntető eljárás részleteiről, ugyanakkor a szélesebb nyilvánosság a cikkből értesült erről. ... azt is alátámasztotta, hogy az unokája a cikket neki is felolvasta, így azt bárki megismerhette. A tanúvallomásokból igazoltnak találta, hogy a felperesek környezetében élők és a velük rendszeresen napi szinten együtt utazó helybeliek a II. rendű alperes sajtóanyaga alapján készült cikkből szereztek tudomást a perbeli esetről. Annak is jelentőséget tulajdonított, hogy nem volt az megállapítható, hogy az I. rendű felperes korábbi óvodájában a cikkből értesültek a dolgozók, illetve szülők a bűncselekményről és a büntetőeljárásról.

- [7] A sérelemdíj tárgyában kifejtette, hogy a felperesek a további hátrányok bekövetkeztét a pszichológus szakértői véleménnyel nem bizonyították, mert az nem igazolta, hogy a büntetőügy szélesebb nyilvánosságra kerülése az I. rendű felperesnek további traumát okozott volna, hanem csak a II. rendű felperesnél támasztott alá bizonyos fokú pszichés megterhelést. A jogsértés súlyát kirívónak nem tekintette. Az I. rendű felperes a nyilvánosságra kerülés tényéből semmit nem érzékelt, csak a II. rendű felperes tette számára érzékelhetővé és a II. rendű felperest lelkiileg nem érintette súlyosan az eset. ... tanú a cikk megjelenéséhez kötötte a II. rendű felperes állapotrosszabbodását, ugyanakkor úgy nyilatkozott, hogy a pletykálkodás a lakókörnyezetben átmenetileg fennállt, de aztán elcsitult és súlyosabb következményekkel nem járt. Rámutatott arra, hogy II. rendű alperes állami jogalkalmazó szervtől fokozottan elvárható a személyiségi jogok tiszteletben tartása. Mindezek értékelésével a személyenkénti 3.000.000 forintot eltúlzottnak tartotta, és a sérelemdíj mértékét a büntető- funkció figyelembevételével is személyenként 250.000 forintban határozta meg.
- [8] A II. rendű alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatta, és megállapította, hogy a II. rendű alperes azzal sértette meg az I-II. rendű felperesek magántitok védelméhez fűződő személyiségi jogát, hogy a nyilvánosságra hozott sajtóanyagban az I. és II. rendű felperesek személyét beazonosíthatóan tüntette fel, és mellőzte a magánélet sérthetlenségéhez fűződő személyiségi jog megsértésének megállapítását.
- [9] A II. rendű alperes fellebbezését kisebb-részben találta alaposnak. Kifejtette, hogy az Európai Bíróság joggyakorlata és az Alkotmánybíróság 3056/2015 (III. 31.) AB határozat [23] bekezdésében írtak szerint a személyes adatok védelmét akkor is biztosítani kell, ha azok bírósági ítéletben találhatók. A jogalany tipikusan vagy rajta kívülálló okból lesz részese az eljárásnak, vagy a bírói út az egyetlen módja az igénye érvényesítésének, így az eljárásban való részvételt nem lehet a személyes adatok védelméhez fűződő jogról való önkéntes lemondásnak tekinteni. Megállapította, hogy a személyes adat a perbeli esetben a büntetőeljárásban való érintettség ténye, mely a magántitok körébe tartozik, és mivel a sajtóközlemény a büntetőeljárásban való érintettséget mint magántitkot meghatározott személyhez köti, aki a közleményben egyértelműen beazonosítható, így a személyiségi jogsértés megvalósult. A cikk leadjéből egyértelműen kiderül, hogy a perbeli bűncselekményt pedofil-jellegű bűncselekménynek minősítették, és, hogy a tájékoztató anyag

tartalmazta az elkövető életkorát, hogy az áldozat négyéves leánygyermek, megjelölte a bűncselekmény helyszínéeként a kecskeméti tanyavilágot, közölte, hogy a sértett kislányt az édesanyja egyedül neveli, hogy rokkantnyugdíjas, járásában korlátozott, és hogy a vádlottat családtagnak tekintették. A sértett születési adatai közül az évszámot és hónapot is közölte, valamint mindkét felperes nevének kezdőbetűjét is tartalmazta. Dátumszerűen megjelölte, hogy a sértett mikor, melyik óvodába járt, oda ki kísérte és az is kiderült, hogy a sértett és a vádlott az otthonuktól az óvodáig milyen útvonalon és milyen közlekedési eszközzel jutottak el.

- [10] Rögzítette, hogy a bíróság sajtószabályzat alapján fennálló tájékoztatási kötelezettsége nem járhat a személyiségi jogok megsértésével.
- [11] Megállapította, hogy a Pp. 215. §-ában előírtak ellenére az elsőfokú bíróság a kereseti kérelmen túlterjeszkedett, mert a felperesek módosított keresetüket kizárólag a magántitok megsértésére alapították. Kifejtette, hogy a magántitok védendő jellegét nem érinti, ha arról már bizonyos személyi kör előre tudott, az kitudódott, a perbeli esetben azonban nem volt megállapítható az azonos személyi kör. Nem azonos ugyanis az a kör, amelyből a II. rendű felperes személyes elmondása alapján, vagy akár a gyermek környezetében élők érintettsége alapján, többen tudomást szereztek a büntetőeljárás tényéről, a felperesek érintettségéről, azzal a személyi körrel, mely az interneten megjelent közleményt olvasva jutott birtokába ugyanezen ismereteknek. Az a tény, hogy a II. rendű felperes korábban néhány, vele bizalmas kapcsolatban álló személynek beszámolt a fentiekről, illetőleg, hogy a gyámhatóság és az óvónők is tudomást szereztek a történetekről nem zárja ki azt, hogy továbbra is magántitokként maradjon védendő a személyes adat. Egyértelmű, hogy a büntetőeljárással érintettség ténye azzal vált széles körben ismertté, hogy a sajtóközlemény alapján született írás megjelent, és ezáltal további személyi kör tudta azonosítani a felpereseket.
- [12] Jelentőségét látta a másodfokú bíróság annak a körülménynek is, hogy fenti információk pletyka szinten kezdtek terjedni akár a vonaton, a gyermek óvodájában, de ez a megismerők számára teljes bizonyosságú információ még nem lehetett. Az írás viszont már jogerős elítélésről számolt be, ami azt is igazolja, hogy korábbi pletyka megfelelt a valóságnak, azaz a kiskorú I. rendű felperes sérelmére, kiemelt tárgyi súlyú bűncselekményt követtek el, és azzal is jár, hogy valóságtól elrugaszkodó, légből kapott suttogások, a cikkből a ki nem olvasható vádaskodások is éppen a hiteles sajtótudósítás révén nyertek megerősítést. Nyilván olyan a felpereseket ismerő más személyek is tudomást szerezhettek a felperesek eltitkolni kívánt büntetőeljárásban való érintettségéről, akikhez a korábbi pletyka nem jutott el. Mindezek alapján a magántitokhoz fűződő jog megsértését az ítélet rendelkező részében írt pontosítással állapította meg.
- [13] A másodfokú bíróság a sérelemdíj vonatkozásában a Ptk. 2: 52. § rendelkezései alapján az eset összes körülményei között értékelte, hogy a II. rendű felperes kifejezett felhatalmazást megtagadó és tiltó nyilatkozata miatt a II. rendű alperes magatartása súlyosan felróható volt, mert az adatvédelmi szabályok betartását mulasztotta el. A jogsértés jelentős súlyát állapította meg annak okán is, hogy kiskorú gyermek sérelmére elkövetett bűncselekménnyel kapcsolatos adatok kerültek nagy nyilvánosság elé. Mindez indokolja nemcsak a sérelemdíj a magánjogi kompenzációs funkciója, hanem szankciós jellegének előtérbe helyezését is.
- [14] Kifejtette, hogy a Ptk. 2: 52. § (1) bekezdése értelmében a nem vagyoni hátrányt nem kell külön bizonyítani, elég erre vonatkozóan tényelőadást tenni, de mindenképpen léteznie kell. E körben figyelemmel volt arra, hogy a II. rendű felperes nem vagyoni hátrányként a vonaton elhangzottakat és az óvodai híreszteléseket jelölte meg, mert ezek viselték meg lelkiileg. Ezek az események a cikk előtt történtek, és épp ez volt az oka, hogy másik óvodába íratta gyermekét. A II. rendű felperes

személyes nyilatkozata szerint - amelyet barátnője tanúvallomása is alátámasztott - az óvodaváltás eredményeként épp rendeződött volna az életük, amikor a megjelent a sajtóanyag alapján készült újságcikk ismét oda vezetett, hogy magát hibáztatta a történetekért, elkeseredett és sírt, és ez a lelki sérelem köztudomású tényként fogadható el.

- [15] A perben beszerzett szakértői véleményt úgy értékelte, hogy az I. rendű felperesnél pszichés sérülést nem igazolt, ugyanakkor a II. rendű felperesnél sem lehetett elkülöníteni, hogy a cikk hatása mit eredményezett a felperesnél, és az mennyire különíthető el magától a súlyos bűncselekmény elkövetése okozta sérelmekről.
- Értékelte, hogy a gyermek a bűncselekmény elkövetésekor négyéves volt, mely önmagában külön hivatkozás nélkül is megalapozza sérelemdíj igényt. A II. rendű felperes esetében az azzal való szembesülés, hogy további olyan személyek tudomására juthatott a büntetőeljárás, akikkel ezt nem kívánta közölni, és titokban akarta tartani a kiskorú gyermeke sérelmére elkövetett cselekményeket, szintén megalapozza a sérelemdíjjal való kompenzációt. Az óvodaváltás után az új környezet is tudomást szerezhetett a történésekről, amely szintén egy újabb lelki megterhelést kiváltó megpróbáltatás volt, amely sérelemdíj alkalmazását indokolja. Az elsőfokú bírósággal egyezően úgy foglalt állást, hogy jelentősége van annak is, hogy a cikk okán további személyek is tudomást szereztek történésekről, amely további hátrányt okozott.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [16] A jogerős ítélet ellen a II. rendű alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben a jogerős ítélet személyiségi jogsértést megállapító, valamint a II. rendű alperest sérelemdíj megfizetésére kötelező rendelkezései hatályon kívül helyezését kérte, olyan módon, hogy a Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatva, elsődlegesen a felperesek keresetét teljes egészében utasítsa el, míg másodlagosan a II. rendű alperes által a felperesek részére fizetendő sérelemdíj összegét személyenként 50.000-50.000 forintra szállítsa le.
- [17] A felülvizsgálati kérelem alapjául szolgáló jogszabálysértésként a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban Pp.) 206. § (1) bekezdését jelölte meg. Indokolásul előadta, hogy az eljáró bíróságok ezen jogszabályi rendelkezést megsértve nem a maguk összességében és nem okszerűen értékelték a beszerzett bizonyítékokat, ezáltal a tényállást tévesen állapították meg, és ebből következően a II. rendű alperest marasztaló döntés a Ptk. 2: 46. § (2) bekezdésébe, 2: 51. § (1) bekezdés a) pontjába, 2: 52. § (1)-(3) bekezdésébe, valamint a 6: 519. §-ába ütközik.
- [18] Álláspontja szerint a másodfokú bíróság a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésével, a perben bizonyított tényekből téves logikai következtetésen alapuló, peradatokkal alá nem támasztott feltételezést tett akkor, amikor megállapította, hogy a cikk megjelenését megelőzően már ismert személyi kör nem azonos azzal a személyi körrel, amelyhez tartozók az interneten megjelent közleményt olvasva jutottak birtokába a fenti ismereteknek, és ebből arra a téves következtetésre jutott, hogy a felperesek magántitkát képező büntetőeljárással érintettség ténye a perbeli sajtóközlemény megjelenésével vált széles körben ismertté. A felperesek nem széles körben ismert személyek, így eleve kizárt, hogy a sajtóközlemény alapján a büntetőeljárással érintettségük ténye széles körben válhatott ismertté és egyetlen bizonyíték sem támasztja alá, hogy bárki a sajtóközleményből értesült volna először erről.
- [19] A sajtóközlemény alapján megjelent cikk nem bővítette a személyi kört, ugyanakkor cáfolta azokat a valótlan tartalmú híreszteléseket, melyek a II. rendű felperes történetekért való felelősségét állították. Ebből következően a cikk nem sértette a felperesek magántitkokhoz való személyiségi

jogát.

- [20] Az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdése és a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 10. és 13. §-ára utalással hangsúlyozta, hogy a sajtó feladata a közérdeklődésre számot tartó eseményekről való hiteles és pontos tájékoztatás, mely kiterjed a bíróságok előtt folyamatban lévő, illetve az általuk befejezett, közérdeklődésre számot tartó büntető ügyekről való tájékoztatásra is. A sértett magántitokhoz való joga és a tájékoztatáshoz való jog kollíziója kapcsán az adott ügy összes körülménye alapján dönthető el, hogy melyik jogot illeti elsőbbség. A büntetőügy közérdeklődésre számot tartó esemény, és ahhoz, hogy a közönség megfelelő tájékoztatást kapjon, mellőzhetetlen volt a büntető tényállás olyan szintű ismertetése, mely nem nélkülözte a felperesekre vonatkozó adatok ismertetését és ezáltal a felperesek magántitokhoz való joga bizonyos mértékű korlátozását. Ez a korlátozás a közönség tájékoztatáshoz fűződő jogának érvényesüléséhez feltétlenül szükséges mértéket nem lépte túl, ezáltal nem jogsértés, személyiségi jogsértés nem történt.
- [21] A sérelemdíjjal kapcsolatban érvelt azzal is, hogy a Ptk. 2:52. § (2) bekezdése utaló szabálya folytán irányadó 6: 519. §-a szerint a sérelemdíj megítélésének feltétele, hogy az érintettet a személyiségi jogsértéssel okozati összefüggésben immateriális sérelem is érje, amely a kompenzációt indokolja. Ezt a jogerős ítélet is kimondta, de a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésével tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a sérelemdíj megítélésének feltételei fennállnak.
- [22] A pszichológus szakértői véleményt úgy értékelte, hogy az I. rendű felperes személyét érintően kifejezetten cáfolta, hogy a nyilvánosságra kerülés számára bármilyen nem vagyoni hátrányt eredményezett volna. A II. rendű felperes előadása szerint egyrészt a vonaton utazók részéről, másrészt a korábbi óvodában érték inzultusok, de ezek az élethelyzetek az I. rendű felperes számára a szakvélemény szerint nem jelentettek nehézséget. Mindkét közegben a sajtóközlemény előtt terjedtek el a pletykák, így azok a II. rendű alperes magatartásával okozati összefüggésbe nem hozhatók. Az I. rendű felperes esetében fogalmilag kizárt, hogy olyan közlés okozzon számára nem vagyoni hátrányt, amely közlés létezéséről nem tud.
- [23] Hivatkozott arra is, hogy a sérelemdíj elsődleges funkciója a kompenzáció és csak másodlagos a pönális funkció, amely kizárólag akkor érvényesülhet, ha a személyiségi jogsértéssel okozati összefüggésben nem vagyoni hátrány is érte a sérelmet szenvedett személyt. A másodfokú bíróság feltételezte, hogy további személyek is értesülhettek a bűncselekménnyel, és ez a II. rendű felperesnek lelki megterhelést okozott. A peradatok azonban ezeket nem támasztják alá, ezért a II. rendű felperes sérelemdíj igénye sem megalapozott.
- [24] Amennyiben a felpereseket ért nem vagyoni hátrány és a sajtóközlemény közötti okozati összefüggés áll fenn, akkor a nem vagyoni hátrány elsődleges oka maga a bűncselekmény elkövetése, másodlagos oka a cikk megjelenése előtti pletyka, és legfeljebb harmadlagosan járulhatott hozzá a sajtóközlemény.
- [25] A felperesek felülvizsgálati ellenkérelmükben a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérték.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [26] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [27] A Pp. 270. § (2) bekezdésének és Pp. 275. § (3) bekezdése, illetve (4) bekezdéseinek együttes

értelmezéséből következően az eredményes felülvizsgálat alapja valamely anyagi jogi vagy eljárási szabálysértés lehet, utóbbi azonban csak akkor, ha annak az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása van.

- [28] A Kúria a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján azt vizsgálta, hogy a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott része a kérelemben megjelölt jogszabályhelyek és jogi indokok alapján jogszabálysértő-e.
- [29] A felperes felülvizsgálati kérelme a jogsértés tényének megállapításával és a sérelemdíj összegszerűségével kapcsolatban a bizonyítékok Pp. 206. § (1) bekezdése szerinti mérlegelését - valamint annak tartalma szerint - a Pp. 206.§ (3) bekezdését is támadta. A bírói mérlegelés felülvizsgálati eljárásban való támadhatóságával kapcsolatban a Legfelsőbb Bíróságnak, illetve a Kúriának már hosszú ideje kifejtett gyakorlata az, hogy a bíróság mérlegelésébe tartozó kérdés általában nem vizsgálható. Felülmérlegelésre csak kivételesen kerülhet sor, ha a tényállás feltáratlan, iratellenes, logikai ellentmondást tartalmazó következtetésen, vagy a bizonyítékok okszerűtlen értékelésén alapul. A Kúria megállapította, hogy a jogerős ítéletben rögzített tényállás mentes ezektől a hibáktól.
- [30] A másodfokú bíróság jogszabálysértés nélkül, a bizonyítékok okszerű értékelésével állapította meg, hogy a felperesek perbeli büntető eljárással való érintettsége olyan személyes adat, amely a Ptk. 2:46.§ (2) bekezdése szerint magántitoknak minősül. A II. rendű felperes személyes előadása, a meghallgatott tanúk vallomása, a beszerzett szakvélemény és a Ptk. 2:52.§ (2) bekezdésében foglalt körülmények értékelésével helyesen állapította meg a sérelemdíj összegszerűségének indokoltságát is. Az eljáró bíróságok mérlegelési tevékenysége nem volt támadható.
- [31] A Kúria teljes mértékben osztja a jogerős ítélet indokolásában foglaltakat, a felülvizsgálati kérelemre figyelemmel csupán az alábbiakat tartja szükségesnek kifejteni:
- [32] A felperesek jogsértés megállapítása és sérelemdíj megfizetése iránti igénye azon alapult kereseti előadásuk szerint, hogy a személyes adatukat képező, büntető eljárásban való érintettségüket nem kívánták szélesebb körű nyilvánossággal megosztani. Az eljáró bíróságok e körben helyesen állapították meg, hogy a II. rendű felperes által közvetlenül megszólított személyek és a cikkből értesültek köre nem azonos, hiszen a sajtóközlemény alapján megjelent cikk hatására jóval szélesebb körben vált ismertté a felperesek kiemelt súlyú büntetőügyben való érintettsége, melyet ..., valamint különösen ... tanúvallomása is alátámasztott, aki egyértelműen úgy nyilatkozott, hogy ismert több más olyan személyt, aki a cikkből értesült a történetekről.
- [33] Egyetértett a jogerős ítélet indokolásával a Kúria abban is, hogy a felperesek magántitkának védendő jellegén nem változtatott az a körülmény, hogy azt a II. rendű felperes korábban szűkebb körben megosztotta, mert ettől függetlenül a személyes adatot tartalmazó információ magántitok jellege továbbra is fennmaradt.
- [34] A Kúria hangsúlyozza, hogy a sajtótájékoztató közleménnyel egyező tartalmú cikkben foglalt közlésnek mint hiteles információnak kiemelt súlya van. Erre tekintettel osztotta a másodfokú bíróság azon okfejtését is, hogy a jogerős elítélésről beszámoló írás azon túl, hogy megerősítette a kiskorú I. rendű felperes sérelmére kiemelten súlyos bűncselekmény elkövetését, de azt is kiváltotta, hogy az ezzel kapcsolatosan, a II. rendű felperesről korábban elindult találgatások is megerősítést nyertek, amely köztudomású tényként értékelhető.
- [35] A felülvizsgálati kérelem alapjogok kollíziójával kapcsolatos érvelése kapcsán megállapítható, hogy

az eljáró bíróságok helyesen rögzítették, hogy a jogsértés a tájékoztatás módja és az abban foglalt személyes adatok köre miatt volt megállapítható, és ez független attól, hogy a büntetőügy kétségtelenül közérdeklődésre számot tartó esemény, amelyről a közönség tájékoztatásáról való döntés a II. rendű alperes jogkörébe tartozott.

- [36] A Kúria ugyanakkor hangsúlyozza, hogy a jogerős ítéletben részletezett sajtóközlemény tartalmából a II. rendű alperes köteles lett volna mellőzni a büntető tényállás olyan terjedelmű részletes ismertetését, amely alapján a felperesek személye szélesebb körben beazonosíthatóvá vált. Ezekhez az adatokhoz ugyanis az Alaptörvény IX. cikk (1) és (2) bekezdése, az Smtv. 10 és 13.§-a alapján a közvélemény tájékoztatásához fűződő jog nem kapcsolódhat, a felperesek személyiségi jogai ilyen mértékben nem korlátozhatók, a II. rendű felperes tiltó rendelkezése pedig kifejezetten súlyosan jogsértővé tette a közlemény ilyen formában való közzétételét.
- [37] A Kúria egyetértett a jogerős ítélettel abban is, hogy felperesek által a nem vagyoni hátrány bekövetkezte vonatkozásában előadottak a Ptk 2:52.§ (1) bekezdése alapján tényként voltak elfogadhatóak a szakvélemény megerősítése nélkül is.
- [38] Annak ellenére, hogy az igazságügyi szakértői vélemény az I. rendű felperes vonatkozásában állapotrosszabbodást nem igazolt és a II. rendű felperes tekintetében sem támasztotta alá, hogy a cikk után bekövetkezett pszichés állapotrosszabbodás mennyiben van összefüggésben a cikkbeli közlésekkel, ugyanakkor szakértői bizonyítás nélkül is értékelhető az a körülmény, hogy a büntetőeljárás folyamatban léte alatt az óvodaváltás után a felperesek élete rendeződni kezdett, majd a II. rendű felperes a cikk megjelenését követően és annak hatására ismételten felzaklatódott. E körülményt a II. rendű felperes barátnője tanúvallomása is igazolta.
- [39] A fentiekben kifejtettekre figyelemmel az eljáró bíróságok helyesen értékelték a sérelemdíj összegének meghatározása körében a jogsértés kiemelten nagy súlyát a négyéves óvodáskorú gyermek vonatkozásában, valamint azt a tény, hogy a magántitok szűkebb körben való megosztását követően a cikk megjelenésével a II. rendű felperes szükségképpen ismételten felzaklatódott és újabb lelki megpróbáltatásokat kellett kiállnia. A jogerős ítélet helyesen foglalt állást abban is, hogy elsődlegesen a sérelemdíj büntető funkcióját juttatta érvényre, figyelemmel egyrészt az óvodás korú gyermek sérelmére elkövetett jogsértésre és arra, hogy a jogalkalmazó szerv II. rendű alperes a II. rendű felperes kifejezett tiltó rendelkezése ellenére tette közzé jogsértő módon és tartalommal a sajtóközleményt.
- [40] Mivel a jogerős ítélet a bizonyítékok okszerű mérlegelésével helyesen állapította meg a magántitok megsértésének tényét, valamint azt is, hogy a felperesek nem vagyoni hátránya a sajtóközlemény tartalmával ok-okozati összefüggésben következett be, és a Ptk. 2:52.§ (3) bekezdésében írt körülmények helyes mérlegelésével határozta meg a sérelemdíj összegét, így a jogerős ítéletben foglaltak felülmérlegelése a felülvizsgálati eljárásban nem volt lehetséges.
- [41] A fentiekre figyelemmel a Kúria megállapította, hogy a másodfokú bíróság határozata nem sérti a Ptk. 2:51.§ (1) bekezdés a) pontját és a 2:52.§ (1)-(3) bekezdését és a 6: 519.§-át, valamint a Pp. 206.§-át, ezért a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

- [42] Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a) pontja, 2:52.§ (1), (3) bekezdés, a 6: 519.§, Pp. 206.§

Záró rész

- [43] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el. A felülvizsgálati eljárásban a II. rendű alperes pervesztességére tekintettel a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) alapján és a Pp. 87.§ (2) bekezdése és a jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény 11/B.§ (2) bekezdése alapján rendelkezett a párfogó ügyvéd díjának viseléséről a rendelkező részben foglaltak szerint azzal, az I-II. rendű felperesek felülvizsgálati eljárásban felmerült párfogó ügyvédi képviselőjével kapcsolatos költségére vonatkozóan megállapította, hogy azt 100%-ban az állam viseli. A pervesztes II. rendű alperes illetékmentességére tekintettel az eljárás tárgyi illetékfeljegyzési jogos volta folytán le nem rótt, Itv. 50. § (1) bekezdése szerint számított felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli a 6/1986 (VI.26.) IM rendelet 13. § 1) bekezdése és 14. §-a alapján.

Budapest, 2020. május 13.

Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k. a tanács elnöke, Vojnitsné dr. Kisfaludy Atala s.k. előadó bíró, Dr. Kovács Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

S.K.

bíróági ügyintéző